

Virágos mezőkről álmodom én

Vi - rá - gos me - zők - ről ál - mo - dom én, ott, a - hol ö - rök a nyár,
I - lyen - kor ta - vasz - szal min - den oly szép, mi - énk az e - gész vi - lág.
Ám egy - szer ta - vasz is e - mú - lik már, u - tá - na itt van a nyár,

8

a - hol, nincs fel - hő az ég pe - re - mén, da - lol - ni mint a ma - dár.
má - jus csak nap - fény és csu - pa il - lat, a sok - sok nyí - ló vi - rág.
her - va - dó vi - rá - gok il - lat - a, só - hajt - va az ég - re száll.

15

Szí - vünk - ben csak vágy és sej - te - lem él, ű - zi az e - zer me - sét,
Szí - vünk - ben új ér - zés: da - lol - ni kezd, egy é - des sze - rel - mi vágy.
De, ha már itt az ősz s hull a le - vél, és min - dent be - lep a dér,

22

u - tun - kat a - mer - re já - runk vi - rág - gal hin - ti a szél.
Or - go - nák, jáz - mi - nok nyíl - nak, szí - vünk - nek nyug - tot nem hágy.
szí - vünk - ben már csak a má - jus il - la - tos em - lé - ke él.